

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 03-03-13

Col·lecta:	139,50
Caixetes ciris	47,05
Caixetes:	26,95
Caixetes Càritas:	14,47
Menjador	30,00

SORTIDA MATINAL DELS GRUPS CATEQUESI

Dissabte dia 16, a les 9,30 ens trobarem a la parròquia per agafar els cotxes i anar fins a can Martorell on pujarem a peu al castell de Montpalau. Cap a la 1 tornarem.

DIADA DEL SEMINARI

Diumenge dia 17 serà la diada del Seminari. La col·lecta serà per aquest fi.

XERRADA ARXIPRESTAT

Dilluns dia 11, a Pineda xerrada sobre: «mestres o testimonis de la fe»?.

CELEBRACIÓ DEL PERDÓ

Diumenge dia 17, a les 12, Celebració del Perdó.

DIA DE LA DONA TREBALLADORA

El record d'aquelles 129 obreres cremades a la fàbrica tèxtil a Cotton, Nova York en 1908 no es pot esborrar mentre segueixin havent-hi situacions d'injustícia i desigualtat.

Per tant, estem d'acord a proclamar el 8 de març de 2013:

1. Que tots els éssers humans, homes i dones, amb independència del lloc on han nascut i la seva condició, són dignes. La societat no ha de permetre que ningú quedi per sota de ningú.

2. Que cal conciliar la vida laboral, personal i familiar, tasca que correspon a les institucions

polítiques, els empresaris, i a cada persona en el dia a dia.

3. Que tots plegats hem de lluitar per sortir de la crisi que ens porta a l'atur, al dolor i la desil·lusió, reivindicant i reinventant una societat més humana.

4. Que calen polítiques que assegurin la igualtat d'homes i de dones en tots els àmbits, i que es promogui la prevenció i eradicació del maltractament físic i psicològic.

5. Que la cura de la salut i l'atenció a l'educació dels infants i joves és clau per assolir un món més igualitari i més just. Les retallades socials d'avui són la pobresa del demà.

6. Com cristians i cristianes reclamem a tots els que formem l'Església que sigui, per fi, reconegut el paper de la dona en un pla d'igualtat amb el de l'home.

Nosaltres, membres dels moviments cristians i obrers de Catalunya, manifestem solidaritat amb les dones que pateixen injustícia i proclamem el nostre compromís en la transformació del món, per fer real el Regne de Déu: una societat lliure.

MENJAR QUE ES LLENÇA EN TEMPS DE FAM

Menjar que es llença.

Ens hem trobat una nota a les caixetes que deia el següent:

A «tal supermercat» es llencen 20-30 barres de pa cada dia, totes calentes, i cal aprofitar-les. Hi ha molta gent que les necessita.

Com que no sabem qui és que ha deixat la nota, volem aclarir el següent:

Precisament hem estat des de Nadal fins fa poc, anant a buscar sobres de menjar (i ho donàvem a famílies que ho venien a buscar) en el mateix supermercat que esmentava la nota i no només a Poblenu sinó també a Pineda. I ens ho

(continua a dins)

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenu

10 de març del 2013 Núm. 474

Diumenge 4 de Quaresma/ any C

Convidats a la festa

Tothom mereix una nova oportunitat. Nosaltres mateixos mereixem cada dia una nova oportunitat.

Sovint ens costa perdonar i oblidar les ofenses; encara més quan –i que succeeix força sovint- ni tan sols se'ns demana perdó. Encara que sigui així, interiorment hem de perdonar i participar de la festa, tal com se li demana al germà gran.

Per la nostra part, segur que cada u de nosaltres té alguna cosa per demanar perdó i buscar reconciliació. Pot ser amb aquella persona concreta, aquella qüestió que semblava oblidada, pot ser amb nosaltres mateixos o les dues coses a la vegada.

No esperem a «passar fam» i reconciliem-nos tan aviat com ens sigui possible. Segur que a rel de tot això ens espera una gran festa.

Nosaltres, la nostra comunitat té la sort de tenir la ocasió de trobar-se per demanar-se el perdó i la reconciliació. És a la comunitat a qui demanem el perdó i la reconciliació, i aquesta en nom de qui estem units –de Jesús i Déu pare i Mare- ens regala la festa. i la festa és d'alegria: estem celebrant que som una comunitat, que som germans.

J.A.

FULL INFORMATIU

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenu-Pineda de Mar Av. Mediterrània, 40 - 08397

Telf. 93 769 72 27 <http://www.parroquiapoblenu.cat> e-mail: parroquia@parroquiapoblenu.cat

Lectura del llibre del profeta Isaïes Is 5:9a, 10-12

En aquells dies, el Senyor digué a Josuè: «Avui us he alliberat de la ignomínia d'Egipte.» Llavors els israelites acamparen a Galgala, a la plana de Jericó, i van celebrar-hi la festa de Pasqua, al vespre del dia catorze del mes. L'endemà de la Pasqua, des del matí, menjaren productes del país, pa sense llevat i gra torrat. Des d'aquell dia, que van menjar els productes del país, no caigué més el manà. Els israelites, no tenint ja manà, menjaren de les collites del país de Canaan durant aquell any.

Salm responsorial 33

Beneiré el Senyor en tot moment,
tindrè sempre als llavis la seva lloança.
La meva ànima es gloria en el Senyor;
se n'alegraran els humils quan ho sentin.

Tots amb mi glorifiqueu el Senyor,
exaltem plegats el seu nom.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Corint 2C 5:17-21

Germans, aquells qui viuen en Crist són una creació nova; tot el que era antic ha passat, ha començat un món nou. I tot això és obra de Déu que ens ha reconciliat amb ell mateix per Crist i ens ha confiat a nosaltres aquest servei de la reconciliació. Perquè Déu, en Crist, reconciliava el món amb ell mateix, no retraient-li més les culpes, i a nosaltres ens ha encomanat que portéssim el missatge de reconciliació. Per tant, nosaltres fem d'ambaixadors de Crist, i és com si Déu mateix us exhortés a través nostre. Us ho demanem en nom de Crist: Reconcilieu-vos amb Déu. Déu va tractar com a pecador aquell que no havia experimentat el pecat, perquè en ell nosaltres poguéssim ser justos segons la justícia de Déu.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc Lc 15:1-3, 11-32

En aquell temps, veient que tots els cobradors d'impostos i els altres pecadors s'acostaven a Jesús per escoltar-lo, els fariseus i els mestres de la llei murmuraven entre ells i deien: «Aquest home acull els pecadors i menja amb ells.» Jesús els proposà aquesta paràbola: «Un home tenia dos fills. Un dia el més jove digué al pare: “Pare, dóna'm la part de l'herència que em toca.” Ell els repartí els seus béns. Pocs dies després, el més jove arrebegà tot el que tenia, se n'anà cap a un país llunyà i, un cop allà, dilapidà els seus béns portant una vida dissoluta. Quan ho hagué malgastat tot vingué una gran fam en aquell país i començà a passar necessitat. Llavors es llogà a un propietari d'aquell país, que l'envià als seus camps a pasturar porcs. Tenia ganes d'atipar-se de les garrofes que menjaven els porcs, però ningú no li'n donava. Llavors reflexionà dintre seu: “Quants treballadors del meu pare tenen pa de sobres, i aquí jo m'estic morint de fam! Aniré a trobar el meu pare i li diré: Pare he pecat contra el cel i contra tu; ja no em mereixo que em diguin fill teu; pren-me entre els teus treballadors.” I se n'anà a trobar el seu pare. Encara era lluny, que el seu pare el veié i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà. El seu fill li digué: “Pare, he pecat contra el cel i contra tu; ja no em mereixo que em diguin fill teu.” Però el pare digué als criats: “Porteu de pressa el vestit millor i vestiu-lo, poseu-li un anell i calçat, porteu el vedell gras per celebrar-ho, mateu-lo i mengem, perquè aquest fill meu que ja donava per mort, ha tornat viu; ja el donava per perdut i l'hem trobat.” I es posaren a celebrar-ho. Mentrestant el fill gran tornà del camp. Quan s'acostava a casa sentí músiques i balls i cridà un dels

He demanat al Senyor que em guiés:
ell m'ha escoltat, res no m'espanta.

Alceu vers ell la mirada. Us omplirà
de llum,
i no haureu d'abaixar els ulls,
avergonyits.
Quan els pobres invoquen el Senyor,
els escolta i els salva del perill.

criats per preguntar-li què era allò. Ell li digué: “Ha tornat el teu germà. El teu pare, content d'haver-lo recobrat en bona salut, ha fet matar el vedell gras”. El germà gran s'indignà i no volia entrar. Llavors sortí el pare i el pregava. Però ell li respongué: “He passat tants anys al teu servei, sense haver desobeït mai ni un sol dels teus manaments, i no m'has donat mai un cabrit per fer festa amb els meus amics, i ara que torna aquest fill teu després de consumir els teus béns amb dones públiques, fas matar el vedell gras” El pare li contestà: “Fill, tu sempre ets en mi, i tot el que jo tinc és teu. Però ara hem d'alegrar-nos i fer festa, perquè aquest germà teu, que ja donàvem per mort, ha tornat viu; ja el donàvem per perdut i l'hem trobat”.

Salmo responsorial Sal 33

Bendigo al Señor en todo momento,
su alabanza esta siempre en mi boca;
mi alma se gloria en el Señor:
que los humildes lo escuchen y se alegren.

Proclamad conmigo la grandeza Señor,

(segueix del darrera)

combinàvem amb la Creu Roja. Dos dies uns, i dos dies els altres.

I Nosaltres com a Càritas Poblenou hem plegat. Per què? Perquè el poc que hi havia i el que ens donaven no solucionàvem res a les famílies. (i de pa, a part d'algun tipus bimbo no n'hi havia). Pel que ens permetem de «dubtar» de que l'encin tan de pa cada dia.

Dit això. Comunicar-vos que estem –a part del menjador- fent «vales» a famílies que hagin quedat sense feina per poder anar a comprar a la botiga el menjar que necessiten.

També dir-vos que Càritas Poblenou està fent una tasca important d'implicar-se amb aquelles famílies que necessiten un cop de mà. El menjador de dilluns a divendres (a vegades ens pregunten: i el dissabte i diumenge com s'ho han de fer? I jo a vegades responc: el mateix que feien abans quan no hi havia el menjador); fent préstecs per ajudar a pagar alguna factura imprevista; assessorant; acompanyant; comprar menjar a les botigues amb «vales»; ajudant amb roba, medecines,; Ara també comencem el projecte «sostre» conjuntament amb l'ajuntament per ajudar a famílies que tenen problemes amb els lloguers de pisos; tenir una dutxa oberta les 24 hores del dia;i més coses que es fan com les classes de català

Tinguem present que Càritas Poblenou no és el responsable de solucionar totes les necessitats que hi ha a Poblenou. Tampoc és responsable del menjar que puguin llençar persones individuals o algun establiment, tampoc –encara que volguéssim- podem solucionar tots els problemes que hi ha al nostre voltant.

Faig un reconeixement a totes aquelles persones que es dediquen a estar atentes a les necessitats dels altres i que fa possible tot aquest treball. I el que no sabem encara que es fa.

Esperem haver aclarit alguna cosa.....